

ПЕРСОНАЛІЇ, ХРОНІКА, БІБЛІОГРАФІЯ PERSONALIA, MEETINGS, BIBLIOGRAPHY

DOI: <https://doi.org/10.30970/jps.25.3998>

ДО 70-РІЧЧЯ ЛОНГІНА МИКОЛАЙОВИЧА ЛИСЕЦЬКОГО

IN HONOUR OF LONGIN LISETSKI ON THE OCCASION OF HIS 70th BIRTHDAY

Цьогоріч виповнилося 70 років провідному науковому співробітнику Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України (м. Харків), докторові фізико-математичних наук, професорові Лонгіну Миколайовичу Лисецькому — відомому вченому в галузі молекулярної фізики, фізики рідких кристалів і біофізики.

Лонгін Лисецький народився 3 червня 1951 р. в м. Харкові. Його батько, Микола Лонгінович Лисецький, інженер-турбобудівник, працював на Харківському турбогенераторному заводі (у майбутньому “Турбоатомі”), а потім — доцентом у Харківському політехнічному інституті. Мати, Антоніна Хрисанфівна Macіk, — доцент, а згодом завідувачка кафедри хімії Харківського інституту інженерів комунального будівництва.

Упродовж 1958–1968 років Лонгін Лисецький навчався в середній школі №6 м. Харкова (це відома Маріїнська гімназія, заснована 1870 р., яка подарувала світові багатьох науковців, культурних та державних діячів). Це була єдина в місті школа з українською мовою викладання та поглибленим вивченням англійської мови. Починаючи з 1968 р. він навчався в Харківському політехнічному інституті, який закінчив 1974 року й отримав диплом хіміка-технолога за спеціальністю “технологія електрохімічних виробництв”. Результати його дипломної роботи з досліджень анодних оксидних плівок на вентильних металах були опубліковані в тодішніх центральних журналах (зокрема, “Електрохімія”, 1975, т. 2, с. 1215–1217).

Від липня 1974 р. Лонгін Лисецький почав працювати в Інституті монокристалів (тепер це НТК “Інститут монокристалів” НАН України з Інститутом сцинтиляційних матеріалів НАН України як юридичної особи в його складі) і присвятив себе новому й на ту пору дуже модному напрямку — дослідженню рідких кристалів. У 1980 році захистив в Інституті фізики НАН України в Києві кандидатську дисертацію на тему “Temperaturno-koncentraciyni zalezhnosti kroku spirali v cholesterichnykh riddkikh kristalaх”. За темою дисертації опублікував низку статей в авторитетних тоді виданнях, зокрема, “Письма в ЖЭТФ” та інших, а його огляд в «Успехах фізических наук» (1981, т. 134, с. 279) інтенсивно цитують і дотепер.

Поширивши свій підхід до моделювання близького порядку в системах анізометричних молекул на рідкі кристали інших типів (нематичні, смектичні) та суміші на їхній основі, у 1993 р. Лонгін Миколайович захистив дисертацію на ступінь доктора фізико-математичних наук на тему “Макроскопічні прояви особливостей міжмолекулярних взаємодій у мезофазі”. Далі він продовжив біофізичні дослідження рідкокристалічного впорядкування у фосфоліпідних мембрanaх, а також рідкокристалічних систем із диспергованими наночастинками (зокрема, вуглецевими нанотрубками). У 2002 р. отримав вчене звання професора.

Лонгін Миколайович має значний авторитет у науковій спільноті. Його широка наукова ерудиція й бездоганна наукова доброчесність завжди поєднуються з цікавими ідеями й блискучими науковими результатами. Професор Лисецький виховав чимало молодих науковців, під його керівництвом захищено 11 кандидатських і 2 докторські дисертації. Він був опонентом у дев'яти докторів наук. А чого тільки варті його влучні поетичні характеристики різних науковців і політичних діячів, які читали й перечитували на багатьох конференціях! А скільки вражень викликало його виконання на конференційних урочистостях гімнів іноземних країн, учасниць конференцій, мовою оригіналу (!).

Лонгін Лисецький бере активну участь у науково-організаційній діяльності, зокрема, є членом Наукової ради з проблеми “Фізика м'якої речовини” при Відділенні фізики і астрономії НАН України, протягом 2005-2010 рр. був членом Експертної ради з фізики ВАК України, а в 2017–2021 рр. — членом першого складу Наукового комітету Національної ради України з питань розвитку науки і

технологій. У 2019 році він обраний Почесним доктором НТК “Інститут монокристалів” Редакційна колегія “Журналу фізичних досліджень”, колеги-фізики, члени Наукової ради з проблеми “Фізика м’якої речовини” щиро вітають Лонгіна Миколайовича з ювілеєм, щиро бажають міцного здоров’я, особистого щастя та натхнення, а також наснаги в здійсненні творчих задумів і плідних звершень у науковій діяльності!

Б. А. Алтоїз, Т. М. Брик, Л. А. Булавін, Ю. В. Головач, М. Ф. Головко, В. Я. Гоцульський, Ю. Ф. Забашта, О. Л. Іванків, В. В. Клепко, М. П. Козловський, М. П. Куліш, М. І. Лебовка, М. П. Маломуж, І. М. Мриглод, А. Д. Трохимчук, В. М. Ящук

*ПАМ'ЯТИ ВІДОМОГО АСТРОФІЗИКА Й КОЛЕГИ – ЕЙГЕНСОНА ОЛЕКСІЯ МОРІСОВИЧА
(1936–2021)*

*IN MEMORY OF ALEXEY EIGENSON (1936–2021), A FAMOUS ASTROPHYSICIAN AND
COLLEAGUE*

8 січня 1936 р. в м. Ленінграді (Санкт-Петербург, Росія) у сім'ї відомого астрофізика Моріса Семеновича Ейгенсона народився син Олексій. У 1953 р. Олексій закінчив Ленінградську середню школу. У повоєнному Ленінграді його батько, Моріс Семенович, працював у Пулківській астрономічній обсерваторії АН СРСР завідувачем відділу служби Сонця й одночасно — у Ленінградському університеті. Все змінилось 1952 року — у розпал антисемітської кампанії його звільнили звідусіль.

У 1953 р., після смерті Сталіна, Моріса Семеновича запростили до Львівського державного університету імені Івана Франка директором Астрономічної обсерваторії та профессором кафедри експериментальної фізики. Сім'я переїхала до Львова.

Олексій Морісович уступив на фізичний факультет Львівського університету, який закінчив 1958 року. Упродовж 1958–1959 рр. він працював лаборантом у Львівському політехнічному інституті. У 1959–1962 рр. — на посаді молодшого наукового співробітника Бюраканської астрономічної обсерваторії (Вірменія), де мав змогу працювати під керівництвом видатного астрофізика академіка В. Амбарцумяна. Там О. Ейгенсон розпочав дослідження зоряних скupчень методами статистичного моделювання та багатовимірного кластерного аналізу, які згодом продовжив у Львові.

Від 1962 р. Олексій Морісович працював старшим науковим співробітником Астрономічної обсерваторії Львівського університету. Він дослідив будову та колір горизонтальної гілки кулястих скupчень зір і довів, що структура іхніх діаграм колір–світність визначена головно віком. У 1975 р. в Єреванському університеті захистив кандидатську дисертацію “Характеристики діаграмм цвет–величина шарових скоплений и их возможное эволюционное значение”. Розвинуті методи статистичного аналізу О. Ейгенсон застосовував у задачах класифікації пульсарів за їхніми фізичними характеристиками, геомагнітних збурень, 11-літніх циклів сонячної активності, планетарних туманностей тощо. Він використав методи компонентного та кластерного аналізу до вивчення кулястих та розсіяних скupчень, а також розробив методику дослідження розсіяних скupчень. Застосування цієї методики до наявних каталогів розсіяних скupчень засвідчило утворення невипадкових згущень (кластерів). Олексій Морісович проаналіував процес формування сукупності зоряних скupчень та з'ясував, що він мав радше неперервний, ніж спалаховий характер. У 1995 р. в Санкт-Петербурзькому університеті О. Ейгенсон захистив докторську дисертацію “Статистика звездных скоплений и проблемы эволюции Галактики”. Результати цих досліджень застосовано до вивчення будови та еволюції галактик.

Олексій Морісович Ейгенсон захоплювався поезією, літературою, живописом та був їх справжнім шанувальником і знавцем. Пам'ятаємо, що настроєвою домінантою його життєвого кредо був наповнений філософським змістом вислів Джона Бернала: “Набагато складніше побачити проблему, ніж знайти її розв’язання. Для першого потрібне уявлення, а для другого — тільки вміння”.

У 2003 році Олексій Морісович вийшов на пенсію, але ще продовжував працювати до 2010 року на посаді старшого наукового співробітника Астрономічної обсерваторії. Звільнившись за станом здоров'я з роботи офіційно, він, однак, продовжував активну діяльність: писав книгу спогадів, розпочав вивчення зв'язку вулканічної діяльності та землетрусів з активними процесами на Сонці; неодноразово виїжджав до Ізраїлю, але завжди повертається до рідного Львова, до родини, друзів, могил батьків і сестри.

Олексій Морісович Ейгенсон відійшов в інший світ 5 квітня 2021 року, залишивши першу дружину Оксану, сина Костянтина з дружиною, двох онуків — Миколая і Ноя — та другу дружину Ірину. На його надгробній плиті викарбувано: “Він робив науку, Він виростив сина, Він кохав жінку”.

Бібліографія праць О. М. Ейгенсона

1. Эйгенсон А. М. О фазовой плотности белых карликов на диаграмме цвет-светимость // Астрофизика. — 1967. — Т. 3, № 1. — С. 103–110.
2. Эйгенсон А. М. Строение горизонтальной ветви и возраст шаровых скоплений // Астрофизика. — 1973. — Т. 9, вып. 1. — С. 107–118.
3. Эйгенсон А. М. Цвет горизонтальной ветви шаровых скоплений // Астрофизика. — 1973. — Т. 9, вып. 3. — С. 443–457.
4. Эйгенсон А. М. Горизонтальная ветвь в шаровых скоплениях Галактики и Магеллановых Облаков и в карликовых галактиках типа Скульптора // Астрофизика. — 1973. — Т. 9, вып. 4. — С. 589–694.
5. Эйгенсон А. М. Модель горизонтальной ветви и возраст шаровых скоплений // Астрофизика. — 1973. — Т. 9, вып. 3. — С. 431–441.
6. Эйгенсон А. М. К строению горизонтальной ветви шаровых скоплений // Циркуляр Астрон. обсерв. (Львов. ун-т). — 1973. — № 48. — С. 12–16.
7. Эйгенсон А. М. Характеристики диаграмм цвет-величина шаровых скоплений и их возможное эволюционное значение: автореф. дисс. ... канд. физ.-мат. наук: 01.03.02. Ереван, 1975. — 11 с.
8. Эйгенсон А. М., Самусь Н. Н. Моделирование горизонтальной ветви шаровых скоплений // Астрофизика. — 1975. — Т. 11, вып. 2. — С. 365–368.
9. Эйгенсон А. М. К вопросу о виде функции металличности шаровых скоплений // Астрофизика. — 1977. — Т. 13, вып. 3. — С. 545–547.
Eigenson A. M. Metallicity function of globular clusters // Astrophysics. — 1977. — Vol. 13, No. 3. — P. 306–307.
10. Эйгенсон А. М. Переопределение возраста шаровых скоплений методом И. В. Петровской // Циркуляр Астрон. обсерв. (Львов. ун-т). — 1977. — № 52. — С. 14–16.
11. Эйгенсон А. М. Реальны ли перерывы в звездообразовании? // Сб. трудов Совещания по звездным скоплениям. — Свердловск, 1978. — С. 104–105.
12. Эйгенсон А. М. Галактическая асимметрия физических характеристик пульсаров // Циркуляр астрон. обсерв. (Львов. ун-т). — 1979. — № 54. — С. 19–20.
13. Головатый В. В., Эйгенсон А. М. Реальны ли различия химического состава планетарных туманностей? // Циркуляр Астрон. обсерв. (Львов. ун-т). — 1980. — № 55. — С. 27–28.
14. Эйгенсон А. М., Керницкий Б. С. О классификации пульсаров методом главных компонент // Циркуляр Астрон. обсерв. (Львов. ун-т). — 1980. — № 55. — С. 29–32.
15. Эйгенсон А. М. О многомерной классификации 11-летних циклов солнечной активности // Вопросы астрофизики. Вестн. Львов. ун-та, сер. астрон. — 1981. — № 56. — С. 22–24.
16. Эйгенсон А. М. О возможности применения методов распознавания образов к исследованию звездных скоплений // Сб. "Звездные скопления". — Свердловск, Изд-во Уральского ун-та, 1982. — С. 10–12.
17. Оль Г. И., Эйгенсон А. М. Применение методов распознавания образов для классификации геомагнитных возмущений. I. Эпоха максимума солнечной активности // Геомагнетизм и аэрономия. — 1982. — Т. 22, № 6. — С. 974–978.
18. Эйгенсон А. М. Распознавание образов: указание на рентгеновские шаровые скопления // Вопросы астрофизики. Вестн. Львов. ун-та, сер. астрон. — 1983. — № 57. — С. 18–21.
19. Оль Г. И., Эйгенсон А. М., Миронюк О. М. Применение методов распознавания образов для классификации магнитных возмущений. II. Модификация алгоритма // Геомагнетизм и аэрономия. — 1984. — Т. 23. — С. 123–128.
20. Петровская И. В., Эйгенсон А. М. Динамические возраста шаровых скоплений // Труды Астрон. обсерв. Ленингр. ун-та. — 1984. — Т. 39. — С. 93–101.
21. Эйгенсон А. М. Решает ли эллиптичность шаровых скоплений проблему второго параметра? // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1985. — № 1377. — С. 1–2.
22. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Статистическое моделирование эффекта Оостерхофа // Астрофизика. — 1985. — Т. 22, вып. 2. — С. 411–419.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S. Statistical simulation of the Oosterhoff effect // Astrophysics. — 1985. — Vol. 21. — P. 246–251.
23. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Исследование диаграмм цвет — величина шаровых скоплений методом главных компонент // Вопросы астрофизики. Вестн. Львов. ун-та, сер. астрон. — 1985. — Вып. 59. — С. 30–33.
24. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. О кластерном анализе молодых рассеянных скоплений // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1986. — № 1417. — С. 3–5.

25. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Исследование шаровых скоплений методом главных компонент // Астрон. журн. — 1986. — Т. 63, вып. 4. — С. 659–665.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S. Factor analysis of globular clusters: the principal-components method // Sov. Astron. — 1986. — Vol. 30, No. 4. — P. 390-393.
26. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. О кластерном анализе рассеянных скоплений // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1986. — № 1461. — С 5–6.
27. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. О классификации рассеянных скоплений центроидным методом кластерного анализа // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1986. — № 1461. — С. 6–8.
28. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. О классификации звездных скоплений с помощью кластерного анализа // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1986. — № 1464. — С. 7–8.
29. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Кластерный анализ молодых рассеянных скоплений // Астрон. журн. — 1987. — Т. 64, вып 5. — С. 965–979.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S. Cluster analysis of young open clusters (YOC) // Sov. Astron. — 1987. — Vol. 31, No. 5. — P. 506-512.
30. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Классификация звездных скоплений с помощью кластерного анализа // Письма в Астрон. журн. — 1987. — Т. 13, № 6. — С. 481–486.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S. Star cluster taxonomy // Sov. Astron. Lett. — 1987. — Vol. 13, No. 3. — P. 197-199.
31. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Кластерный анализ рассеянных скоплений: галактическое скучивание и классификация // Звездные скопления: материалы научн. конф. Свердловск, 1987. — С. 192–202.
32. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. О кластерном анализе цефеид // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1987. — № 1492. — С. 5–6.
33. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. О классификации звездных скоплений с помощью кластерного анализа в трехмерном пространстве параметров // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1987. — № 1520. — С. 7–8.
34. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Кластерный анализ рассеянных скоплений // Астрон. журн. — 1988. — Т. 65, вып. 2. — С. 330–340.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S. Cluster analysis of open clusters // Sov. Astron. — 1988. — Vol. 32, No. 2. — P. 168–172.
35. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Кластерный анализ диаграмм цвет-величина шаровых скоплений // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1988. — № 1527. — С. 21–22.
36. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. О компонентном анализе рассеянных скоплений // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1988. — № 1529. — С. 15–16.
37. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Кластерный анализ галактических цефеид // Переменные звезды. — 1988. — Т. 22, № 6. — С. 916–917.
38. Эйгенсон А. М. О статистике звездных комплексов // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1988. — № 1528. — С. 15–16.
39. Эйгенсон А. М., Хомик С. И., Яцык О. С. Классификация рассеянных скоплений центроидным методом кластерного анализа // Астрон. журн. — 1988. — Т. 65, вып 4. — С. 730–740.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S., Khomik S. I. Classification of open clusters by the centroid method of cluster analysis // Sov. Astron. — 1988. — Vol. 32, No. 4. — P. 380–385.
40. Эйгенсон А. М., Черногиль П. М., Яцык О. С. Кластерный анализ цефеид // Астрон. журн. — 1988. — Т. 65, вып 6. — С. 1244–1249.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S., Chernogil' P. M. Cluster analysis of Cepheids // Sov. Astron. — 1988. — Vol. 32, No. 6. — P. 649–651.
41. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Статистика звездных комплексов // Письма в Астрон. журн. — 1989. — Т. 15, № 3. — С. 223–230.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S. Star-complex statistics // Sov. Astron. Lett. — 1989. — Vol. 15, No. 2. — P. 95–99.
42. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Классификация шаровых скоплений с помощью кластерного анализа // Астрон. журн. — 1989. — В. 66, вып. 3. — С. 548–560.
Eigenson A. M., Yatsyk O. S. Classification of globular clusters using cluster analysis // Sov. Astron. — 1989. — Vol. 33, No. 3. — P. 280–285.
43. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. Компонентный анализ рассеянных скоплений // Астрофизика. — 1989. — Т. 31, № 1. — С. 436–443.
44. Эйгенсон А. М. Прогнозирование рентгеновского излучения от шаровых скоплений // Кинем. физ. небесн. тел. — 1989. — Т. 5, № 5. — С. 35–36.
45. Eigenson A. M., Yatsyk O. S. Non-random condensations of Cepheids: Cluster analysis approach // Veröffentlichungen der Sternwarte in Sonneberg. — 1990. — Bd. 10, Heft 5. — S. 399–400.

46. *Ejgenson A. M., Yatsyk O. S.* Star complexes and molecular clouds // Physics and Composition of Interstellar Matter: Proceedings of a Conference held in Bachotek, Poland, June 4–9, 1990 / Edited by J. Krelowski and J. Papaj. — Torun: Institute of Astronomy, 1990. — P. 141–143.
47. *Ejgenson A. M., Yatsyk O. S.* Multidimensional statistical analysis of star clusters and complexes // Symposium of the Subcommission No. 6 of the Multilateral Cooperation “Physics and evolution of stars”: Star clusters and association. — 1990. — P. 189–190.
48. *Zakhzhaj V. A., Ruban E. V., Ejgenson A. M., Yatsyk O. S.* Cluster analysis of nearby stars // Astron. Astrophys. Trans. — 1992. — Vol. 3, No. 1. — P. 93–94.
49. Эйгенсон А. М., Яцык О. С. О сравнительной классификации шаровых скоплений Галактики и M31 с помощью кластерного анализа // Астрон. циркуляр (АН СССР). — 1994. — № 1556. — С. 5–6.
50. Эйгенсон А. М., Яцык О. С., Осипков Л. П. Комплексы рассеянных скоплений: кластерный анализ в пространстве координат и скоростей // Кинем. физ. небесн. тел. — 1994. — Т. 11, № 2. — С. 82–86.
51. *Ejgenson A. M., Yatsyk O. S.* Difference between globular and open clusters: Real gap or smooth transition? // XXII-nd General Assembly of the IAU: Astronomy Posters, 1994 / Edited by H. van Waerden. — Netherlands, 1994. — S 164, D37. — P. 47.
52. *Yatsyk O. S., Ejgenson O. M.* Comparative taxonomy of Galaxy and M31 globular clusters // Astronomy Posters XXII-nd General Assembly of the IAU: Astronomy Posters, 1994 / Edited by H. van Waerden. — Netherlands, 1994. — S. 164, F70. — P. 55.
53. Эйгенсон А. М. Одномодальность металличности шаровых скоплений // Письма в Астрон. журн. — 1995. — Т. 21, № 4. — С. 279–282.
Eigenson A. M. Unimodality of the metallicity function of globular clusters // Astron. Lett. — 1995. — Vol. 21, No. 2. — P. 244–246.
54. *Ejgenson A. M., Yatsyk O. S.* The application of additional parameters in cluster analysis // Astron. Astrophys. Trans. — 1995. — Vol. 7, No. 2. — P. 123–124.
55. *Eigenson A. M., Samus N. N.* On the relation among metallicity, age, and galactocentric distance of globular clusters // Astron. Astrophys. Trans. — 1995. — Vol. 8, No. 4. — P. 261–262.
56. *Eigenson A. M., Yatsyk O. S.* Comparative classification of globular clusters in the Galaxy and M31 using cluster analysis // Astron. Rep. — 1995. — Vol. 39, No. 5. — P. 569–577.
57. Эйгенсон А. М. Статистика звездных скоплений и проблемы эволюции Галактики: автореф. дисс. . . . д-ра. физ.-мат. наук: 01.03.02. Санкт-Петербург, 1995. — 35 с.
58. *Eigenson A. M., Yatsyk O. S.* Multidimensional statistical analysis of star clusters // 2nd Hellenic Astronomical Conference : Proceedings / Edited by M. E. Contadakis, J. D. Hadjidemetriou, L. N. Mavridis, and J. H. Seiradakis. — Thessaloniki: Hellenic Astronomical Society, 1996. — P. 169–171.
59. *Eigenson A. M.* Metallicity function of globular cluster: One or two maxima? // 2nd Hellenic Astronomical Conference : Proceedings / Edited by M. E. Contadakis, J. D. Hadjidemetriou, L. N. Mavridis, and J. H. Seiradakis. — Thessaloniki: Hellenic Astronomical Society, 1996. — P. 172.
60. *Eigenson A. M.* Об одномодальности функции металличности шаровых скоплений // Астрон. циркуляр. — 1998. — № 1557. — С. 11–12.
61. *Eigenson A. M., Yatsyk O. S.* Factor analysis of galactic globular clusters on structural parameters // Kinem. Phys. Celest. Bodies. Suppl. ser. — 2000. — No. 3. — P. 167–168.
62. *Yatsyk O. S., Eigenson O. M.* Comparative classification of globular clusters in the Galaxy and LMC // Extragalactic Star Clusters: Proceedings of the IAU Symposium 207. — Chile, 2001. — P. 143–145.
Eigenson A., Yatsyk O. Comparative classification of globular clusters in the Galaxy and LMC // IAU Symposium 207 “Extragalactic Star Clusters”. Held in Pucon. — Chile, March 12–16, 2001 / Edited by D. Geisler, E. K. Grebel, and D. Minniti. — San Francisco: Astronomical Society of the Pacific, 2002. — P. 180.
63. *Eigenson A. M., Yatsyk O. S.* The study of star clusters of galaxy M33 by the principal components method // Astron. Astrophys. Trans. — 2003. — Vol. 22, Nos. 4–5. — P. 495–497.
64. *Eigenson A., Yatsyk O.* On the connection of the metallicity of a globular cluster with its age and galactocentric distance based on new data // Astron. Astrophys. Trans. — 2004. — Vol. 23, No. 4. — P. 353–355.
65. Ейгенсон О. М. Статистика діяграм колір–величина кулястих скupчень // Журн. фіз. досл. — 2007. — Т. 11, № 4. — С. 461–462.
66. Ейгенсон О. М. Огляд робіт, які містять статистичні характеристики зоряних скupчень у близьких галактиках // Журн. фіз. досл. — 2009. — Т. 13, № 3. — Ст. 3903. — 5 с.